

1. ОСНОВНИ ТРУДОВЕ

1. АЛЕКСАНДРОВА, Цанка. Имена на миряни в Черепишкия поменик от началото на 19-ти век. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 68–73.

2. АЛЕКСИЕВ, Йордан. Епиграфският материал от Търново. – Изв. на Истор. музей – В. Търново, IX, 1994, 147–165.

3. АНАСТОЛОВ, В. Никола Фичев или Кольо Фичето. – Б ъ л г. език, 23, 1973, № 1–2.

4. АНГЕЛОВА-АТАНАСОВА, Мария. Приносно проучване на проблемите на българската антропонимия. – Е з. и литер., 41, 1986, № 5, 121–123.

Рец. за: Н. И в а н о в а и П. Р а д е в а. От А до Я. Имената на българите. С., 1985. 248 с.

5. АНГЕЛОВА-АТАНАСОВА, Мария. Новите думи в българския език от словообразователно гледище. – Б ъ л г. език, 42, 1992, № 5, 440–447.
От антропонимични деривати–хайтовщина, живковци, лиловизъм...

6. АНГЕЛОВА-АТАНАСОВА, Мария. Опит за изследване на психо и социо-лингвистичните причини за промени в личноименната ни система. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 147–152.

6а. АНГЕЛОВА-АТАНАСОВА, Мария. Лични имена от имена на звезди и съзвездия в съвременната българска антропонимия. – В: О н о м а с т и ч н о и етнолингвистично пространство на езика. Ч. I. В. Търново, ИК “Знак 94”, 1996, 43–54.

7. АНДРЕЙЧИН, Л. Изговор и транскрипция на полски имена в българския език. – Б ъ л г. език, 1954, № 1, 53–58.

8. АНДРЕЙЧИН, Л. Българските собствени имена. – П р о с в е-

верситетска библиотека, Катедра по общо езиковедие, 404 с.

Лични и фамилни имена: 202–215; 263–264; 321–323. Етноними: 215–218; 264–265; 323–325. Правопис. Изговор. Норми. Транскрипция. Транслитерация: 219–235.

17. ЗАИМОВ, Й. Български именник. С., БАН, ИБЕ, 1988, 312 с.

Лични имена у българите от VI до XX век. Фамилни имена от чужд произход.

18. ЗАКОН за имената на българските граждани. Указ 243. – Държавен вестник, 20, 9 март 1990.

Чл. 5. “Не се допуска име, което е осмиващо, опозоряващо, обществено неудобно и несъвместимо с достойнството и традицията на българския народ.”

Чл. 7 (1). “Собственото име на детето се определя свободно от двамата родители по взаимно съгласие...”

19. ИВАНОВ, Кр. За религията и имената. – Притурка на в. Нов път, XI, № 1, с. 16.

Във връзка с циганите у нас и техните имена. Имената не определят националния произход. ЛИ имена по наследство, дошли по религиозен път, сравнителни имена, с патриотично и интернационално значение.

20. ИВАНОВА, Н. и П. Радева. От “А” до “Я”. Имената на българите. С., 1985. 251 с. с речник. (Библиотека “Сто защо”).

Рец.: 1. Анелия Петкова. Българи по дух, българи по име. – Бора (В. Търново), № 26, 4 март 1986.

2. Русин Русинов. – Съпост. езиковедие, 1986, № 3, 91–92.

3. М. Ангелова-Атанасова. Приносно проучване на проблемите на българската антропонимия. – Език и литер., 1986, № 5, 121–123.

4. Максим Младенов.

21. ИВАНЧЕВ, Св. Антропонимическите зони в Болгарии. – In: Actes du XI-e Congrès international des Sciences Onomastiques, T. I. Sofia, 1974, 411–425.

22. ИЗБРАНА библиография по антропонимия (1971 – 1981). – Съпост. езиковедие, 1987, № 4, 129–132.

23. ИЗГОВОР и транскрипция на чужди имена в българския език. Съставили Л. Андрейчин и М. Вългенов. С., Наука и изкуство, 1974, 488 с.

Собствени имена в славянски, романски, германски, класически, балкански, угрофински, източни и далекоизточни езици.

24. ИЛЧЕВ, Стефан. За хубави български имена на децата ни. С., Издат. ОФ, 1963, 32 с.

Бълг. народ. имена, сложни имена, съкратени и видоизменени, разнообразни имена, чужди и модни имена. Списък на имена.

25. ИЛЧЕВ, Стефан. Български именник. Безплатно приложение на М л а д е ж, 1968, № 2–3, 31 с.

Кратки бележки за имената и списък-азбучник на ЛИ с произхода и значението им.

26. ИЛЧЕВ, Стефан. Речник на личните и фамилни имена у българите. С., 1969, 628 с.

Основен труд по българска антропонимия.

Рец.: Светослав К о л е в. Научен труд с голяма научна стойност. – О т е ч е с т. фронт, № 8007, 27.06.1970, с. 4.

27. ИМЕННИК, сиреч списък на имената, които се дават при св. кръщение. 2 изд. С., Изд. на св. Синод на бълг. църква, 1942, 60 с. Първо издание от 1927 г.

Дава имената с произхода и значението им, основните производни от тях.

28. КАКВО име да дадем на детето си. [Списък на имена]. Ст. Загора, Градски народен съвет, 1968, 28 с.

28а. КАЛКАНАНОВА, Татяна. Популярно ли е твоето име? С., УИ “Св. Климент Охридски”, 1996, 224 с.

Подлага на всестранно наблюдение личните имена на родените в София деца в периода 1970 – 1992 г. Предговор, три части: I. Характерни особености на българската именна система; II. Фактори, които мотивират избора на лични имена; III. Честотно изследване на личните имена; Приложение: таблици, честотен речник, библиография.

29. КОВАЧЕВ, Николай. Насоки за топонимично и антропонимично проучване на селище. В. Търново, ВТУ, 1968, 18 с.

30. КОВАЧЕВ, Николай. Ръководство за съставяне на “Нормативен честотно-гълковен речник на личните имена за периода 1901 – 1970

г.”. В. Търново, ВТУ, 1980, 14 с.

31. КОВАЧЕВ, Николай. IV Антропонимия. [предмет и задачи на антропонимията; антропонимията и др. науки; антропонимична терминология; изводи за антропонимични проучвания; антропонимична система; лични имена; презимена (бащини, фамилни, родови, прякорни, псевдоними); монашески имена]. – В: Б ъ л г. ономастика, 1987, 114–183.

32. КОВАЧЕВ, Николай. Честотно–тълковен речник на личните имена у българите. С., ДП “Д-р П. Берон”, 1987, 216 с.

Рец.: 1. Иван Ч о б а н о в. Н. П. Ковачев. Честотно тълковен речник на личните имена у българите. – С ъ п о с т. езикознание, XIII, 1988, № 1, 180–182.

2. Н. Н а м е р а н с к и. Ориентир в избора на име. В помощ на младите родители. Отзив за речника. – С е п т е м в р. слава (Михайловград), 27 авг. 1987.

3. S z y m a Ń s k i, T. N. P. Kovačev. Čestotno-tǎlkoven rečnik na ličnite imena u bǎlgarite. Sofia, 1987, 216 s. – О н о м а с т и с а, XXXV, Kraków, 1990, 167–171.

4. Пламен Г р о з е в. За всеки българин. [За “Честотно–тълковен речник на българските имена”]. – О т е ч е с т в е н фронт, 41, № 11677, 10 авг. 1983.

33. КЪНЕВА, Кера. Партизански псевдоними от руски и съветски произход. – И з в. на Инст. по история на БКП, № 42, 1969, 299–348.

Вж. И л и е в, Йордан. Към въпроса за партизанските псевдоними.

34. МАСЛИНКОВ, Л. Един забравен фолклорист. – Б ъ л г. фолклор, 8, 1982, № 3, 95–99.

Дойчин Вукадинов Стойков – р. 1867 г. в с. Гурмазово, Софийско; поч. на 21 февр. 1922 г. на 55 г. Печата "Списък от западнобългарски народни ЛИ". – В: С б н у, 15, 1898, 193–200.

35. МИЗОВ, Николай. Личните имена и тяхното значение. С., НС на ОФ, 1963. с. 32.

Разглежда ЛИ от социален аспект с интересни нови постановки.

36. МИЗОВ, Николай. Тайната на личното име. С., 1975. 160 с. Първо изд. С., 1987. 188 с. Второ изд. С., 1986. Трето изд.

Рец.: А. К а р а к и ч е в. – П и р и н с к о дело (Благоевград), № 113, 6 юни 1987.

37. МИЛЕТИЧ, Любомир. Народни лични имена от Източна България. Старото българско население в СИ България. С., 1902, 191–218.

Дават се по азбучен ред, място на срещане и ударение.

38. НАРЕДБА за гражданското състояние. Раздел II [Име]. – Мин. съвет, постановление № 117 от 30 авг. 1979 г. – Д ъ р ж а в е н вестник, № 75, 30 сеп. 1975. С 2. Изменение и допълнение, № 28 от 1977.

Чл. 7. Всяко лице носи име, което се състои от лично (собствено), бащино и фамилно име.

Чл. 8. Личното име на всяко лице се избира от родителите по взаимно съгласие.

38а. ОНОМАСТИЧНО и етнолингвистично пространство на езика. Сборник в чест на проф. Николай Ковачев. (Ред. н. с. д-р Тодор Балкански, доц. д-р Кирил Цанков). Ч. I – 242 с.; ч. II – 232 с. Велико търново, ИК “Знак 94”, 1996.

Сборникът съдържа доклади и съобщения, изнесени на Първи международен симпозиум по ономастика, проведен на 22–25 окт. 1996 г. в София.

39. ПРОДАНОВ, Петър. Какво име да дадем на децата си. (Речник). Габрово, ГНС, 1970, 39 с.

Рец.: Г. Г е о р г и е в а. Дилетантство или прибръзаност. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), № 46, 17 апр. 1970.

39а. РУСИНОВ, Русин. Ономастичните проучвания на проф. Николай Ковачев. – В: О н о м а с т и ч н о и етнолингвистично пространство. Ч. I. 1996, 21–28.

Засяга изследвания по антропонимия.

40. УМЛЕНСКИ, Иван. За най-хубаво име. Кюстендил, изд. ГНС., 1971, 48 с.

Вж. рец.: Момчил Ч а л ъ к о в. – Б ъ л г. език, 1972, № 1–2, 145–146.

41. ХРИСТОВ, Г. Хр. Лично ли е личното име. – В: Б ю л е т и н, 3, 1985, 46–55.

42. ХРИСТОВ, Г. и Орлин Загорев. Български именник. – Национална комисия по соц. празници и обреди, 1986, 56 с.

43. ЧИЗМАРОВ, Д. Собствено име и главни букви. – В: Т р у д о-

в е на ВТУ. Т. 8, № 1. С., 1973, 345–412. Т. 9, № 1, 1973, 435–490.

44. ЧОЛЕВА, Анна, Ничка Бечева, Румяна Кокаличева и Лилия Лазарова. Библиография на българската ономастика 1971 – 1980. – С., БАН, Инст. за бълг. език, Секция за бълг. ономастика. В. Търново, ВТУ “Св.Св. Кирил и Методий”, Център по българска ономастика. Унив. изд. “Св. св. Кирил и Методий”, 1993 г. 160 с.

Лични и фамилни имена: 75–91; 122–126; 129–130. Етноними: 91–92; 122–127; 131. Правопис, изговор. норми, ...: 93–97.